

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen jeg er da glad for spørgsmålet. Vi har i forvejen overhovedet af kendte talstørrelser i offentlige budgetter overslagsår til og med 2008. De 16 mia. kr. er et skøn over, hvad 1 pct. er af et forventet BNP i 2010, og det er rigtigt, at der er beløbet eller niveauet 16 mia. kr. Det vil sige, at det, der er brug for i alt efter målsætningen 1 pct. til samlet offentlig forskning, er 16 mia. kr.

Jeg vil sige med det samme, at det, der så også fremgår af det spørgsmål, som er formuleret her til i dag, er, at det ikke er 6 mia. kr., der mangler. Hvis man tager det sidste år i den fremskrivning, vi kender, altså i overslagsårene, så er det 4 mia. kr. Vi har et niveau på godt 12 mia. kr. i 2008, og forudsætter vi – nu er fru Lene Jensen jo også økonom – at det er i faste priser, 2005-priser, så mangler der reelt, altså mangler i gåseøjne, lige godt 4 mia. kr. Den opgave, regeringen har sat sig for, er i hvert fald at nå den målsætning i 2010, at vi har et samlet budget på niveauet ca. 16 mia. kr.

Lene Jensen (S):

Tak for det. Det var vældig, vældig dejligt at få slået fast, det kunne vi måske have gjort tidligere i forbindelse med nogle af de andre spørgsmål, vi har stillet. Det er faktisk sådan, at statsministeren for 14 dage siden her i salen sagde, at han ikke fattede, hvad det var for 16 milliarder, vi bøvlede om, dem havde han aldrig hørt om. Men det er da godt, at finansministeren har hørt om dem.

Det, der så er det store spørgsmål i forhold til at skelne mellem niveauløftet for forskning og hvad det så koster over en årrække, handler jo om indfasningen, hvordan man så forestiller sig, at man indfaser.

Der kunne jeg godt tænke mig at høre finansministerens bud på, hvad det samlede beløb over de kommende år skal være, for at man kan lave en fornuftig indfasning af det her, sådan så vi undgår en overophedning ved pludselig at smide 4 mia. kr. ekstra i gryden, når vi når frem til 2010, frem for at lave en trinvis opregulering. Så jeg vil gerne høre, om regeringen har planer om en trinvis opregulering, og hvad det så kommer til at koste, opsummeret over de næste år.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg kan sige, at vi da har planer om at afsætte midler til forskning over hvert eneste år fra 2005 og fremover til 2010 og formodentlig også lang tid efter. Det fastlægges jo ved de årlige finanslo-

ve, hvor meget der lægges ind, og vi har sagt, at det, der adskiller denne regering fra den tidligere, er, at vi garanterer, at vi har et niveau, og så vil vi bygge oven på det niveau, egentlig i takt med at midlerne tilgår. Og der har vi ikke lagt os fast på, hvordan niveauet skal være i de enkelte år. Der er altså ikke tale om en lineær fremskrivning, og derfor kan man ikke tale om, at der mangler noget.

Det, der i virkeligheden er opgaven, er at nyttiggøre de midler, vi allerede har, så vi fokuserer på, ikke hvad der går ind, men hvad der går ud. Hvad får vi egentlig for vores forskning? Hvordan sikrer vi, at der er forskere overhovedet i Danmark? Hvordan målretter man forskningen? Det er det, vi egentlig ønsker os, at man fokuserer mere på. Hvordan kommer man egentlig fra forskning til nye arbejdspladser?

Kl. 13.45

Det er en spændende udfordring, men vi har ikke præcist lagt os fast på, hvordan beløbene er de enkelte år. Vi har lagt et niveau ind for en bund, og så er det udfordringen i årene fremover at lægge beløbene ind. Men målet i 2010, og det er så i 2010, er et niveau, der matcher 1 pct. af BNP.

Så må man jo have den glædelige forventning, og hvis man mener, at det er for mange penge, vi sætter af i 2010, må vi håndtere det i 2010, altså hvordan vi gør det for at undgå, at forskerne siger: Det er for mange penge, man får på en gang.

Men det tror jeg ikke man vil sige. Jeg tror, at miljøerne er udviklet, og forventningen er jo, at vi med den udvikling, vi ser, er langt over det mål, der var i Barcelona om 3 pct. for landet.

Formanden:

Nu er finansministerens taletid for længst opbrugt. Så er det fru Lene Jensen.

Lene Jensen (S):

Jeg er fuldstændig enig med finansministeren i, at den indholdsmæssige diskussion er utrolig vigtig, og den tager jeg til enhver tid gerne, ikke mindst med finansministerens kollega, videnskabsministeren.

Men det, som er mit ærinde her, er at få afsøgt de muligheder, der ligger for en gradvis optrapning. For jeg tror også, at finansministeren godt kan forstå, at man i de andre politiske partier og ikke mindst i forskningsmiljøerne er en smule nervøs, når nu man kan se, at det koster, hvis man laver en trinvis optrapning med f.eks. 1